

начинания, и че съ течение на времето, особено като се изживяе сегашната стопанска криза, наистина ще изпъкнатъ предприемчивитъ хора, които да поставятъ основа на редъ крупни разнообразни предприятия.

Още преди Балканската война, единъ Сливенски тъкачънъ индустрецъ, сега вече покойникъ, бѣше замислилъ да създаде въ града ни фабрика на модерни начала за *месни консерви*. Той имаше познания и опитностъ отъ тая работа и, като вземаше въ съображение доброто име на Сливенската пастарма и мѣстнитъ условия за отхранване добитъкъ, намираще, че една модерно обзаведена кланица и фабрика за пастарма и други подобни консерви отъ месо ще може да вирѣе отлично. Предивременната смъртъ му побърка да осъществи тоя замисълъ. Ние вѣрваме, че ще се намѣрятъ други предприемчиви Сливенци да я осъществятъ и че за това може да допринесе и общината съ построяването на една образцова кланица.

Едно такова едро предприятие ще засили отъ една страна кожарното производство, а отъ друга — маслостойното, като даде и прехрана на сума свѣтъ занимаващъ се съ оговяване на добитъкъ. Днесъ *кюспето* се изнася вънъ отъ страната, когато естественото му предназначение е да остана вътрѣ именно за казаната цѣль.

Коприненото предачество и тъкачество сжщо така заслужава особеното внимание на нашитъ предприемчиви граждани поради благоприятното отражение, което ще упражни върху мирното развитие на бубарството въ града и близкитъ околии, особено Сливенска и Котелска. Въмѣсто да изнасяме пъшкули, нека изнасяме прежда и тъкани.

Посочихме вече редъ индустрии, които могатъ да взематъ по-широкъ размѣръ на развитие въ нашия градъ, да станатъ предметъ на едро-капиталистна организация. Икономичното развитие на страната ще укаже, коя отраслъ има благоприятни изгледи за успѣхъ и на де особно трѣбва да бждатъ насочени усилията. По всичко изглежда, че памучното предачество и тъкачество ще взематъ голѣмъ подеъмъ въ недалечно бждеще въ нашата страна, която внася за милиардъ и половина подобни произведения. Защо Сливенъ, имащъ всички условия за това, да не вземе преднина и въ тая отраслъ?

Защо да не можемъ да развиемъ желѣзарската си промишленостъ до широка фабрикация на масово употребявани предмети: земеделски орждия и машини, напимѣръ? Въ туй отношение усилията ни трѣбва да се напрегнатъ за отваряне на машинно-желѣзарско училище въ Сливенъ. То ще ни научи да изработваме поне най-общопотрѣбнитъ метални предмети, които сега доставяме отъ странство, а бихме могли да ги фабрикуваме тука. То ще ни снабди съ опитни работници и майстори.